

- 4) стислий виклад фактів;
- 5) стислий виклад затвердженого порушення (порушень) Конвенції та відповідних аргументів;
- 6) підтвердження про дотримання заявником критеріїв прийнятності (вичерпання національних засобів правового захисту і правило що до шестимісячного строку), викладених у пункті 1 статті 35 Конвенції;
- 7) предмет заяви, що має супроводжуватися: копіями будь-яких відповідних документів, зокрема рішень -судових чи несудових – стосовно предмета заяви.

Заявники повинні:

- 1) надати інформацію, особливо документи і рішення.
- 2) зазначити, чи подали вони свої скарги на розгляд забудь-якою іншою процедурою міжнародного розслідування чи в регулювання.

Заявники, які не бажають розкривати свою особу перед громадськістю, мають це зазначити і також викласти причини на виправдання такого відступу від звичайного порядку доступу громадськості до інформації щодо провадження в Суді. Голова палати може надати дозвіл на анонімність у виняткових і належним чином виправданих випадках. Недодержання вимог, викладених вище, може спричинитися до відмови в реєстрації та в розгляді справи Судом. Датою прийняття заяви, як правило, вважається дата першого повідомлення від заявника, в якому було викладено, принаймні у стислій формі, предмет заяви. Проте за наявності достатніх підстав Суд може вирішити, що датою прийняття заяви має вважатися інша дата. Заявники мають повідомляти Суд про будь-які зміни щодо адреси та інших обставин, які стосуються заяви.

ПРАВОВИЙ СТАТУС АДВОКАТА В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СУДІ З ПРАВ ЛЮДИНИ

Єрмізіна Дар'я,

студентка 4 курсу, групи 18 - Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Стець О. М., д.ю.н.,

завідувач кафедри конституційного,
міжнародного та приватного права, доцент

Правовий стан адвоката та його робота в Європейському суді з прав людини орієнтуються: Конвенцією про захист прав людини та провідних свобод, Регламентом Суду, Практичними інструкціями Суду, вказівками Палати та її секретарів та референтів у процесі розгляду певних справ у Суді.

Порівняно свіжою появою в українській юридичній практиці є захист прав людини в Європейському суді з прав людини. Втім дедалі більше громадян України, РФ та інших країн СНД звертаються за захистом своїх прав і свобод у міжнародні органи, з яких найефективніший Європейський суд з прав людини.

Провідною функцією адвоката в Європейському суді з прав людини є консульство заявника на всіх етапах підготовки та розгляду справи. Винятком із цієї критерії вважається представництво держави-учасниці Конвенції про захист прав людини та провідних свобод. Інтереси країни можуть представляти тільки спеціально уповноважені ним особи, які можуть мати помічників - захисників і радників.

Критерії процедури Європейського суду з прав людини ставлять конкретні обставини для адвоката, який представляє міжнародний суд. Заявника може представляти досвідчений адвокат, уповноважений або який проживає на території однієї з держав, або інша особа, затверджена головою палати. Втім, цей захисник не обов'язково повинен бути юристом країни, де живе заявник.

Офіційними мовами Євро суду з прав людини вважаються англійська та французька. Володіння іноземною мовою вважається важливою умовою участі у справі. Проте з дозволу Голови Палати може застосовуватися інша мова.

Захисник, який представляє заявника, повинен дотримуватися основних моральних основ адвокатури, які у Суспільних принципах адвокатської етики, схвалених Радою Міжнародної асоціації захисників 1995 року. Ці основи визначають загальновизнані професійні стереотипи поведінки та роботи захисників у будь-якій країні світу.

При втіленні у життя своєї професійної роботи адвокат повинен обстоювати правничий та законні інтереси заявника, у разі передбачені Конвенцією і європейськими стандартами прав людини. Адвокат не містить права давати або подавати сфальсифіковані папери, сфальсифіковані підтвердження, впливати на очевидців або професіоналів з метою надання невірних показань і т.п., на користь клієнта.

З етапу оголошення адвоката представляти заявника в Європейському суді будь-який контакт із судом виконується лише адвокатом, і його впливу викликають права, прямі обов'язки і обов'язок як заявника, наприклад й у нього безпосередньо. Адвокат повинен застосувати всі способи консульства в Європейському суді, щоб довести висловлені на користь заявника тези, які б підтверджували недотримання прав заявника.

Як правило, адвокати спеціалізуються в одній або ідентичній сфері юстиції. Однак пізнання представництва в Європейському суді з прав людини дозволяє вийти на міжнародний рівень у своїй професії та високому рівні для забезпечення охорони прав людини. Не будь-який новенький або досвідчений адвокат міг би представляти інтереси в Європейському суді з прав людини. Це пов'язано з близькими подіями, серед яких такі. Спочатку, такий адвокат підпорядковується високим стандартам (наприклад, знання іноземних мов); по-друге, необхідність всебічного вивчення значної частини міжнародних документів вимагає допоміжного часу і енергії; по-третє, відсутність пізнань і низька кваліфікація захисника не дозволили б йому гідно представляти інтереси заявника і, зрештою, виграти справу.

Будь-який адвокат повинен у разі вичерпання всіх можливих внутрішніх засобів правового захисту брати до уваги можливість звернення до відповідного міжнародного органу із захисту порушених прав, наприклад, захисту прав і свобод людини у Європейському суді з правами людини. Вона заснована на субсидіарності. Отже, стратегія захисту, яка стосується прав і свобод, гарантованих Конвенцією, у державних судах повинна тримати докази та стратегію, які забезпечать основу звернення до Європейського суду.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Івашко Андрій,
студент 4 курсу, групи 18 - Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»
Науковий керівник:
Стець О. М., д.ю.н.,
завідувач кафедри конституційного,
міжнародного та приватного права, доцент

Міжнародне співробітництво держав у сфері прав людини здійснюється у формі запровадження певних стандартів щодо змісту правового статусу особи та зобов'язань держав дотримуватися цих стандартів у своєму внутрішньому законодавстві та у повсякденній діяльності. Ці норми містяться в низці документів, прийнятих міжнародною спільнотою в рамках діяльності ООН.

Важливу роль у захисті прав людини в Україні відіграє Європейський Суд з прав людини. 11 вересня 1997 року, коли Україна ратифікувала Європейську конвенцію з прав людини, юрисдикція Європейського суду з